

JASON

Verenigingsblad van roei- en zeilvereniging Jason

Februari 2022
Jaargang 71-1

Lustrum 95 jaar

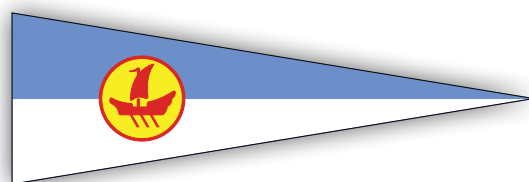

baken

R&ZV bestuur			
voorzitter	Geo Dam	06 51879536	voorzitter@rzvjaso.nl
secretaris	Frank Jibben	06 53840308	secretaris@rzvjaso.nl
penningmeester	Steven Gerritsen	06 14529231	penningmeester@rzvjaso.nl
roecommissaris	Michiel van der Meulen	06-22451383	materiaalcommissaris@jasoeroeien.nl
kanocommissaris	Bram Abrahams	026 3811845	voorzitter@kvjasoarnhem.nl
zeil-en motorbootcom.	Wim Meurs		meurswlm@ziggo.nl
bankrekeningnummer	NL80INGB0000876527	Roei-en Zeilvereniging Jason	
ledenadministratie	Charles Lohnstein	06-48506754	penningmeester@zmjaso.nl
Zeil en motorbootvereniging			
voorzitter	Wim Meurs		www.zmjaso.nl meurswlm@ziggo.nl
secretaris	Marcel Kaal	06 14603873	info@zmjaso.nl
penningmeester	Charles Lohnstein	06-48506754	penningmeester@zmjaso.nl
bestuurslid materiaal	vacature		
bestuurslid evenementen	Antoon Broekhuijsen	06 49936303	a.broekhuysen@upcmail.nl
coördinatie havendiensten	Antoon Broekhuijsen	06 49936303	a.broekhuysen@upcmail.nl
contact jeugdzeilen	Stijn van der Linde	06 53435776	stijn.van.der.linde@chello.nl
bankrekeningnummer	NL05RABO0146770277	Zeil en Motorbootvereniging Jason	
Roeivereniging			
voorzitter	Geert Huisman	06 53326781	www.jasoeroeien.nl voorzitter@jasoeroeien.nl
secretaris	Martin Hop	06 46141080	secretaris@jasoeroeien.nl
penningmeester	Eveline Boermans	06 41827976	penningmeester@jasoeroeien.nl
roecommissaris	Michelle van der Linde	06 13947644	roecommissaris@jasoeroeien.nl
materiaalcommissaris	Michiel van der Meulen	06-22451383	materiaalcommissaris@jasoeroeien.nl
bankrekeningnummer	NL17ABNA0438804295	Roeivereniging Jason Jason	
Kanovereniging			
voorzitter	Merel van Goor-den Held	06 41841583	www.kvjasoarnhem.nl voorzitter@kvjasoarnhem.nl
secretaris	Sjoerd Kulman	06 30284697	sec@kvjasoarnhem.nl
penningmeester	Bram Abrahams	026 3811845	pm@kvjasoarnhem.nl
algemeen bestuurslid	Anja Kruska	06 1904525	
algemeen bestuurslid	Ada Salomé	06 45283376	
bankrekeningnummer	NL68INGB0005271522	Kanovereniging Jason	
Bezoekadres Westervoortsedijk 92 6827 AW Arnhem 026 3615207			

Mutaties schriftelijk opgeven. U kunt het mutatieformulier op de vereniging verkrijgen of downloaden via de website van uw subvereniging. Het verenigingsjaar loopt van 1 januari t/m 31 december.
Opzeggen van het lidmaatschap moet minimaal vier weken voor het einde van het jaar gebeuren en kan ook via het mutatieformulier.

JASON

Beste leden

Het eerste nummer van het Jason baken bevat mooie verhalen. Van het lustrumjaar hopen we met elkaar een leuk jaar te maken binnen de lastige omstandigheden waarin we de festiviteiten zijn gepland.

Veel leesplezier,
Namens de redactie,

Beatrijs van den Brink

- 4 Woordje van de voorzitter
Lustrum activiteiten
- 5 Lustrumjaar gedicht
- 7/8/9. 14 dagen aan boord van de tres Hombres
- 9 11/12 Ervaringen van een stuurvrouw
- 13 Cees Niemijer, 40 jaar roeien, sturen en besturen
- 14 In memoriam Flip Deinum
- 16. In memoriam Etienne Smit
Met de kano over de Tungalroyse Beek
- 17/18 Betoverende lichtkunst
- 19 Mutaties

COLOFON

REDACTIE

Beatrijs van den Brink (RV)
beatrijsvandenbrink@gmail.com
Ada Bot (KV)
adabot@planet.nl

DRUKKER

Editoo B.V. te Arnhem

REDACTIEADRES

beatrijsvandenbrink@gmail.com voor leden
RV en ZM

adabot@planet.nl voor leden KV

Sluitingsdatum kopij

10 april 2022

Kopij maximaal 1000 woorden per artikel. Opsturen naar beatrijsvandenbrink@gmail.com of naar Ada Bot. De redactie behoudt zich het recht voor artikelen in te korten danwel te redigeren of zelfs niet te plaatsen.

Bij voorkeur het artikel met een of meer beeldende foto's, minimaal 500 kb, apart bij het artikel inleveren.

JASON 95 JAAR

Voorwoord

Beste Jasonleden,

Het eerste Baken in ons jubileumjaar. 95 Jaar worden we. Natuurlijk: het honderdjarige jubileum is in zicht, maar dat betekent niet dat we dit lustrum ongemerkt voorbij laten gaan. Bescheiden, maar niet minder leuk! En het ziet er naar uit dat we het ook echt kunnen vieren zonder al te veel coronabeperkingen. Maar zover is het nog niet. Onze nieuwjaarsbijeenkomst kon, zelfs aangepast aan corona, niet doorgaan. Op het moment dat ik dit schrijf zijn er gelukkig net weer versoepelingen aangekondigd. We proberen het verenigingsleven zoveel mogelijk door te laten gaan. Voor de één kan het niet snel genoeg, de ander is misschien toch nog wat voorzichtig.

Ondertussen gaan de ontwikkelingen in de haven door. We praten op dit moment met de gemeente over de veiligheidspalen die de gemeente in de haven wil zetten. Het lijkt er nu toch echt van te komen en we overleggen met de gemeente over de plaats ervan. Wat ook verder gaat: het maken van plannen voor de verbetering van de kleedkamers en het sanitair. In de komende maanden zal een inloopavond georganiseerd worden en iedereen is van harte uitgenodigd om vroegtijdig met ideeën te komen. Hoe eerder iedereen met ideeën komt, des te beter de plannen worden.

Tot slot wens ik iedereen een mooi watersport jaar toe en hopelijk tot binnenkort!

Geo Dam, voorzitter R&ZV

Lustrum activiteiten

In de wisselvalligheid van maatregelen t.a.v. virusbestrijding kunnen geplande acties verschuiven in de tijd. Voorgenomen lustrumacties zijn:

Winterwandeling in Meinerswijk met gidsen uit eigen kring met na afloop glühwein en hete chocolademelk op een zondag tussen 14.00-16.30 uur.

Lustrumdag zondag 12 juni; start circa 13.00 uur. Koffie met gebak, bungee-sloep-roeien o.i.d., borrel, BBQ.
Einde 21.00 uur
Locatie: Jason.

Lustrumvaartocht Zondag 18 september.
Start circa 11.00 uur.

Puzzelvaartocht naar Loowaard of Rosandepolder voor alle leden/boten.

Ter plekke diverse *watersportactiviteiten* (suppen, uitwisseling roeien/kayakken, behendigheidswedstrijd voor motorboten, etc.) Beperkte catering op het strandje.

Afsluiting met borrel en prijsuitreiking in de clubkamer.
Einde 18.00 uur.

Contactpersoon Frank Jibben
email: secretaris@rzvjon.nl

Lustrumjaar

Sport en ga heen
was het devies
Geen clubgebeuren
vooral niet zeuren
Thuis voor de buis
koffie met een gemis
vechtend tegen ergernis.

Het nieuwe jaar
lustrum
Yes! dat is waar
was ik maar daar.
Punt één van het program
leek voldoende gezond
volgens laatste regels ongegrond
uitgedoofd werd ook die vlam
Alles over een kam.

Rest er nog rek
in emotionele drek
vooruit,
omhoog die snuit
Het verhaal nog lang niet uit
We zijn niet toch niet gek?
Voorwaar
we vieren het.
Lustrum door het gaatje
tappen uit een ander vaatje.

WATERSPORTCENTRUM ARNHEM

Watersportwinkel Arnhem

- winkel met 300 m² watersportartikelen
- diverse soorten gasflessen en Campinggaz®
- passantenhaven vlakbij het stadscentrum
- kraan capaciteit tot 16 ton
- Suzuki-dealer

info@watersportwinkelarnhem.nl
www.watersportwinkelarnhem.nl
Tel. 026 32 16 035

deep yachts

- onderhoud en reparatie van hout en polyester
- nieuwbouw met moderne methoden
- osmosebehandeling met Hot-Vac®
- scheepsinterieur en teakdekken
- jachtschilderwerk
- overdekte winterstalling

www.deepyachts.nl
info@deepyachts.nl
tel: 06 1584 1518
06 1442 2296

- aanpassingen en nieuwbouw voor mindervaliden
- motoren service
- elektra en hydrauliek
- diverse staalwerkzaamheden
- pechhulp op het water in Arnhem e.o.

www.scheepsaanpassingen.nl
scheepsaanpassingen@gmail.com
tel: 06 24 29 00 70

Alles voor de watersporter op één adres! Drie bedrijven bieden u een full-service pakket. Vakmanschap op alle gebieden.

Stadsblokkenweg 1/1a
6841 HG Arnhem
(naast de N. Mandelabrug)

**DIESEL
TANKSTATION**

141 dagen aan boord van de Tres Hombres

Eind april van het afgelopen jaar verliet ik aan boord van de Tres Hombres het vaste land voor een avontuur op zee. Ik had praktisch nooit eerder gezeild en nu ging ik voor 4,5 maand mee als trainee op een zeilend vrachtschip.

De Tres Hombres wil een duurzaam alternatief bieden voor de vervuilende containerschepen die onze luxe goederen over zee brengen. Op de kracht van de wind (er is geen motor aan boord) vaart zij al sinds 2007 tussen Zuid-, Midden- en Noord-Amerika en Europa om biologische en ambachtelijke producten als koffie, rum, cacao, natuurwijnen en olijfolie te verplaatsen. Mijn reis 'bepikte' zich tot havens in Nederland, Frankrijk, Denemarken en Ierland. Als trainee was ik volwaardig lid van de 15-koppige bemanning die er voor zorgt dat het schip 24 uur per dag vaart. Twee wachten wisselen elkaar af en voeren om beurten de zeilmanoeuvres uit, delen de huishoudelijke taken en dragen zorg voor het onderhoud aan het schip. In de overige uren zorg je dat je je rust krijgt: soms met een boekje op het dek, maar meestal pak je de slaap die je kunt krijgen in de achtpersoons fo'c'sle. Bij aankomst en vertrek uit de havens is het all hens on deck, evenals bij het laden en lossen van de vracht.

Van Amsterdam voeren we naar Les Sables d'Olonne (FR), waar we 19.000 flessen en 2 vaten natuurwijn laadden. In tegenstelling tot veel anderen, bleef zeeziekte me bespaard op mijn eerste zeemijlen. Wel voelde ik me op alle andere mogelijke manieren oncomfortabel. Voor iemand die normaal veel en graag alleen is, was het flink schakelen naar de situatie waarin je je dag en nacht door anderen omgeven weet. Op de 32 meter lange brigantijn, bestemd voor cargo-transport, is er geen ruimte voor privacy. Het lijf moest wennen aan het bewegen in kleine ruimtes en oppervlakten, de constante deining, het hellen en beuken, het slapen en waken op commando. Het leren van 19 zeilen, 250 touwen, allerlei knopen, commando's, termen en gebruiken leek in het begin een overweldigende opgave. Ik had mezelf in een totaal andere wereld geplaatst en ik had geen idee wat ik deed. Maar de natuur trakteerde met een breed scala aan effecten. We hadden brandende zon en stormachtige momenten, ik poetste mijn tanden met uitzicht op walvissen en een groep dolfijnen zwom 's nachts voor onze boeg door het lichtgevende plankton.

De wijn was bestemd voor Denemarken, en in 11 dagen voeren we richting Kopenhagen. Dat was mijn zwaarste stuk. Ik voelde weinig aansluiting met de anderen in mijn wacht en was me erg bewust van alles

wat ik nog niet wist of kon. Ik herinner me de nachten in de regen, opstaan en je voeten in natte laarzen steken, krachtige golven die aan boord komen, toch nog zeeziek worden, de stress van het manoeuvreren in zware wind, een klamheid die nooit meer lijkt op te zullen drogen. Een legitieme ontsnapping aan die lange uren buiten, was de broodbaktaak die elke nacht vervuld diende te worden. Stel je voor, in het holst van de nacht daal je in de krappe kombuis het laddertje onder de tafel af naar de voorraadruimte beneden-deks, om meel uit de tonnen te scheppen. Daar pomp je water bij en je probeert te voorkomen dat het geheel niet uit de kom kiept bij een onverwachte golf. Vervolgens kneed je behoedzaam het zuurdesem erdoor en hoop je dat je niet wordt geroepen om een zeilmanoeuvre bij te staan, met je kleverige deegvingers aan de touwen. Na het kneden knip je je rode hoofdlamp aan voor een afwasje in de emmer zeewater op het dek. Dikke kans dat je zelf ondertussen ook een zoutwater plons over je heen krijgt.

Voor mij was Kopenhagen een extra leuke bestemming, omdat mijn zus en nichtje er wonen en zij ons vol verwachting opwachten. We konden pas van boord nadat we allemaal een covid-test hadden ondergaan en kwamen toen in een cultuurshock. Het waren de eerste mooie dagen van het jaar en heel Kopenhagen leek uitgelopen over de terrassen. Al die hippe, versgeknipte, schoongewassen, modieuze stadstypes en wij, ongewassen, behaarde zeelieden die met blauwgeplekte benen in stevige leren laarzen op zoek gingen naar toiletten, douches, wasmachines en ijsjes.

Met hulp van locals tilden we de dozen wijn uit het schip en op de kant werden de flessen stuk voor stuk voorzien van een cargo under sail sticker. Onze klant, de wijnhandelaar die ook aan sterrenrestaurant Noma levert, haalde ons met veel egards binnen en al gauw gingen de flessen wijn open en werd er gegeten, gedronken en gedanst tot in de kleine uurtjes.

Een deel van de wijn, en wij dus ook, ging door naar Bornholm, een prachtig eiland voor de Zuid-Zweedse kust. We naderden het eiland aan het einde van mijn wacht, 's ochtends rond een uur of acht. Natuurlijk ga je dan niet slapen, maar is het alle hens aan dek. Kapitein Andreas had ingeschat dat we het piepkleine haventje van Gudjhem, met de rotsen voor de toch al smalle havendoorgang, volledig op eigen kracht binnen zouden kunnen varen. Meestal kregen we hulp van een sleepboot, maar nu kwam het dus op de zeilkunsten van de bemanning aan. Genoeg zeilen om recht op de doorgang af te kunnen koersen, en dan zo snel mogelijk vaart minderen om niet tegen kade of boten te botsen. Er stonden genoeg mensen

Merlijne aan het stuur

Als er geen wind is worden reparatieklussen aangepakt. Moet ook gebeuren en zo blijf je altijd bezig op het schip.

om te helpen aanmeren en alsof deze buitengewoon geslaagde manoeuvre al niet indrukwekkend genoeg was, zette de plaatselijke operazangeres een aria in. Zo vroeg in de ochtend, met de zee nog in je benen, de vermoeidheid, de opluchting, de ontroering, de euforie... de zee was op dat moment niet de enige bron van zout water.

Ook hier kregen we het meest gastvrije welkom dat we ons konden wensen. En we boften dat we de tijd die we voorliepen op schema op dit zonovergoten eiland konden doorbrengen, met een afwisselende mix van zwemmen in de nog koude zee, onderhoud aan het schip, wandelen door bos, velden en rotspartijen, veel wijn, veel goed eten, veel lieve mensen. Voor mij een belangrijke tussenstop om te 'aarden', om een poosje op mezelf te kunnen zijn in de groene natuur, om mijn plek aan boord te leren begrijpen en mijn banden met de groep te verstevigen.

Op Bornholm laadden we bier en grote stukken eikenhout in, bestemd voor respectievelijk Kopenhagen en de werf in Den Helder. Na die twee heerlijke weken op land, hadden we niet meer zoveel behoefte aan de stad en we waren dan ook blij toen we voor de tweede keer Kopenhagen uit voeren, de open zee op. Ditmaal had ik heel fijn gezelschap om me heen en met de dag werden we een (h)echter team. Ik genoot van de onderlinge humor, zorg en gedeelde verantwoordelijkheden. Het reilen en zeilen werd steeds bekender, waardoor ik mijn handelen ook kon gaan finetunen. Als de wind ons met rust liet, kreeg ik les in allerlei touw- en zeilambachten. Ik vond het fijn om mijn handige handen nuttig te maken. We vonden een codewoord uit voor als je het nodig had om je even af te zonderen, naar toevluchtsoorden als de captains seat onder de boegspriet, het dak van de kombuis, of ergens hoog in de mast.

Daarover gesproken: het klimmen bleef voor mij een uitdaging. Regelmatig moet er iemand de mast in, om zeilen vast dan wel los te maken, of om iets te repareren. Als het flink waaide en de mast als een metro-noom heen-en-weer bewoog, liet ik die taken aan me voorbij gaan. Maar ik wilde mezelf wel uitdagen om steeds een stapje verder te gaan en ik leerde mijn lijf en de boot meer en meer vertrouwen. Bovenop de royal word je beloond met het mooiste uitzicht en ook het deinen boven de zee op het voorste puntje van de boegspriet is een ervaring. Helemaal als je ondertussen probeert de naden van een zeil door te stikken met een dikke, roestige naald, je benen om het hout geklemd om je handen vrij te kunnen hebben.

We maakten een tussenstop in Den Helder en constateerden dat de wind ons toch echt boven langs

Veiligheidsoefeningen

Schotland wilde leiden naar onze volgende bestemming: Cobh (IE). We waren blij dat we niet nog eens dat drukke Kanaal door hoefden en we in plaats daarvan de mooie Schotse kusten en Ierse Zee te zien kregen. Het eerste deel verliep dankzij de gunstige wind dan ook voorspoedig, maar toen we de noordelijke punt over waren, verdween onze natuurlijke motor. We hebben veel tijd dobberend doorgebracht, en hebben uit 'verveling' een houten schaakspel gesneden, een verkleedfeest georganiseerd en we hadden alle oog voor de papegaaiduikers, dolfinen, een jong zeehondje en de walvissen die ons afwisselend gezelschap kwamen houden. Het zonnige weer was ook uitnodigend voor uitgebreid badderen, al bleef het behelpen met emmertjes zeewater op dek. Na zoveel dagen op zee snakte ik ook meer en meer naar tijd en ruimte voor mezelf, en ik was dan ook opgelucht toen ik in Cork een nachtje alleen met een tentje erop uit kon.

Cork gaf ons bier en wij brachten dat vervolgens weer naar Les Sables, voor mij inmiddels een bekende haven. Daar stond een grote wisseling van de wacht gepland. De volledige professionele bemanning wisselde, net als de set trainees die sowieso in een steeds veranderende samenstelling meevoeren. Ik was de enige die bleef en kreeg een nieuwe kapitein, nieuwe maten, een nieuwe kok, en nieuwe matrozen. Ineens was ik de ervarene aan boord en leerde ik de nieuwe trainees dat wat ik in de drie maanden daarvoor leerde.

Opnieuw ging de boot naar Kopenhagen en Bornholm, maar de bemanning, de zee, het weer en mijn ontwikkeling en ervaring maakten er een compleet andere reis van.

De windgoden zorgden ervoor dat ik op de terugweg nog even maximaal kon genieten van de Baltische zee, het Kattegat, het Skagerrak en de Noordzee. Ik was blij dat ik inmiddels had geleerd mee te bewegen met de planning van de natuur. En zo laveerde ik tussen genieten van mijn laatste zeemijlen en mijn verlangen naar huis.

Merlijne Marell

Scheepvaartwinkel Marine

Al het onderhoudsmateriaal voor uw schip
vind u bij Scheepvaartwinkel Marine of
online op pleziervaartwinkel.com

Nieuw in ons assortiment:

- International / De IJssel / Tenco verven
- Riwax poetsmiddelen
- Rubberboten en motoren
- Watersport fun artikelen
- Uitgebreid assortiment elektra
- Toiletten en vuilwatersystemen

Nieuwe kade 17 | 6827 AB Arnhem | 026-4456597

Openingstijden winkel en showroom:

Maandag t/m vrijdag 08:00 - 18:00 | zaterdag 08:30 - 17:00

www.scheepvaartwinkel.com | www.pleziervaartwinkel.com

Ervaringen van een stuurvrouw Lingebokaal

Lingebokaal 13 november 2021

Begin juli ontving ik een WhatsApp met de vraag of ik de Mix8 wilde sturen voor de Army Regatta op 11 september. Een geweldig aanbod, maar ik wilde er toch graag een paar dagen over nadenken. Op dat moment was ik namelijk nog niet helemaal hersteld van mijn tweede knieoperatie, en door die operaties ook al anderhalf jaar geen lid meer. Maar dit bericht was natuurlijk de beste reden om de draad weer op te pakken, bij te scholen. En op persoonlijk vlak een goede stok achter de deur voor mijn revalidatie. Twee mooie redenen om 'ja' te zeggen dus!

Weet ik het allemaal nog?

Op het moment dat we de Ankervaart uit de stelling tilden, merkte ik al snel dat veel commando's niet meer in mijn hoofd zaten. Het enige wat ik dacht was: 'Waar is mijn geheugen? Zit er nog iets in? Komt het door maanden medicatie?' Wat voelde ik me stom...

Geolied team

Al direct de eerste keer dat ik de Mix8 stuurde, werd me duidelijk dat deze ploeg een goed geoliede machine is. Er werd zo strak, scherp en ontspannen geroeid.

De boot zoefde echt door het water! Bovendien heerste er een fijne en enthousiaste sfeer en ik werd gelijk opgenomen in de groep.

Leren, leren, leren

Door de regelmatige training met de Mix8 kwamen ook de commando's weer terug. Maar het bleek toch heel andere koek dan wat ik tot nu toe had geleerd! Ik kreeg advies over hoe ik het beste commando's kon aangeven. De juiste timing, in een ritme van de haal, in staccato. Soms was de coach erbij en leerde ik 'how to handle' met een walkietalkie en tevens om de extra 'leerzame info' te filteren. Anders zat mijn hoofd te vol en raakte ik de focus kwijt.

Want naast alle informatie moet ik ook nog sturen en in de gaten houden wat er op het water en in de boot gebeurt. Het kan maar zo gebeuren dat ik aan het tellen ben en dan ineens het gekwetter van een walkietalkie er doorheen komt.

Ondertussen had ik het sturen met de Heeren8 ook weer opgepakt. Zo kon ik het geleerde éxtra oefenen.

Inschrijven voor de Lingebokaal

Omdat de Army Regatta geannuleerd werd, besloten we ons in te schrijven voor de Lingebokaal. Ik vond dat prima. Op die manier kon ik nog meer leren, meer routine en zelfvertrouwen opdoen. Na verloop van tijd

had ik echt weer de rust en zekerheid die nodig zijn om op een goede manier aanwijzingen te geven.

De dag van de wedstrijd

En omdat we in Nederland wonen, regende het de ochtend van de Lingebookaal uiteraard pijpenstelen. Ik was de halve nacht wakker geweest. Had in gedachten de wedstrijd al een paar keer gestuurd. Dus behalve slecht weer, ook nog slecht geslapen. Ik heb me laten vertellen dat ik daar niet alleen in was ;)

Als ochtendmens was ik heel blij dat we in het 1ste blok zaten en vroeg konden starten. Eenmaal aangekomen bij de RV Leerdam werden we natuurlijk eerst gecheckt op je QR code + ID en daarna kregen we een polsbandje waardoor verdere controle niet meer nodig was. Prima geregeld dus.

Tijdens het optuigen van de boot werd de regen al minder, en ondertussen haalde ik de rugnummers en de baankaart op. Die baankaart had ik eigenlijk niet nodig want ik kende 'm inmiddels uit mijn hoofd, maar voor de zekerheid toch maar een paar waterdichte geheugensteuntjes met klittenband op mijn broek vastgezet. Better safe than sorry!

Start!

Het was waarachtig droog toen de boot in het water lag. Ook was er nauwelijks wind en mooi strak water. Dat was boffen! Het oproeien ging lekker ontspannen en mijn zenuwen werden ook minder. Het startgebied was overzichtelijk en er was ruimte genoeg om aan te sluiten. We lagen mooi op startvolgorde. Het starten gebeurde met een zogenaamde 'vliegende start'. Hierbij geeft de voorstarter aan wanneer je mag oproeien. Het startverschil met een voorgaande ploeg moet 15 seconden zijn. Het startsein werd aangegeven met "DOOR" + een signaal met de startvlag.

De boot legde ik zo neer dat we recht door de startlijn konden. De samenwerking tijdens de start tussen de slag en mijzelf verliep prima. Met 5 op + 10 door vlogen we door de startlijn. De kop is eraf. Nu de focus leggen op slim sturen, wat er vóór mij gebeurt plus onze positie in het veld, kilometers doorgeven en op tijd aangeven als we kunnen inhalen.

Dit is kicken!

Al vrij snel kunnen we de 1e boot inhalen. Super leuk als je de ploeg lekker kan aanmoedigen.

Niet teveel praten, zorgen dat je de rust bewaart en ook kan overbrengen. Samen moet je het doen!

Niet alleen de acht kent Joyce als stuur. Haar eigen ploeg is ook vaak met haar op het water.

We glijden lekker door. Ik krijg de 2e boot in het oog en ook deze naderen we gestaag. Ik roep een paar keer naar die boot dat we gaan inhalen maar ze hebben niks in de gaten. We zijn al aardig dichtbij. Ik krijg hulp van Leander, nr 2. Hij brult een stevige oerkreet en het werkt. Opzij, opzij, opzij en daar gaan we. Joh, dit gaat lekker, dit gaat mooi, dit is kicken, dit is boosten!!!

En weer: samen moet je het doen! We zijn al over de helft. Nog een paar aanwijzingen: 'Goed keren achterin, sterk zitten, hoog zitten, druk op het voetenbord en tenendruk!'. We gaan nog steeds goed. Nog 1000m, nog 500m. 'Push! Doorrrr!' De laatste 20 halen.....En dan zijn we binnen.

Adrenaline en warme chocomel

Na het uitroeien, aanleggen, boot tillen en afdrogen, konden we elkaar feliciteren met een hand-box, blije gezichten, en nog stuiterend van de adrenaline. Op de parkeerplaats konden we bijtanken. Suzy had een heerlijke zelfgemaakte kruidkoek, en ik had pittige saucijsjes gemaakt. Daarnaast was er warme chocomel, koffie en thee. We hebben heerlijk gesmikkeld samen.

Wat een mooie prestatie

Wow, wat een dag! We hebben blik en een geweldig mooie tijd: 6.2km in 22min17.

Sturen is multitasken. Sturen is voelen, zien, en luisteren. Sturen is ook vet, spannend, en kicken. En bovenal is sturen één worden met de ploeg! Dat laatste kun je op twee manieren opvatten haha!

Joyce van Londen

Cees Niemeijer, 40 jaar roeien, sturen en besturen

Cees Niemeijer (74) is dit jaar veertig jaar lid van Jason. Hij heeft iets met water. Vroeger thuis (in Utrecht) hadden zijn ouders een tot vakantie-schip aangepaste Westlander (bouwjaar ca 1880, nu in de collectie van Museumwerf Vreeswijk), hij zat bij de zeeverkenner, zeilde op de Loosdrechtse Plassen, werkte als bemanningslid op een charterklipper. Nu woont hij al weer tientallen jaren met zijn vrouw Sixta op een woonboot (De Groene Rivier) in de Rijn; die witte boot aan de zuidoever tegen Meynerswijk aan, net voorbij de Nelson Mandelabrug. Cees was zowel in zijn studententijd als in zijn werkend bestaan breed actief. Voorbeelden zijn de oprichting van Tejater Kikker (50 jaar geleden in Utrecht) en in zijn werk als vakdocent aquatische ecologie, vegetatie en boomsoorten op de HBCS in Velp, als onderzoeker bij de KEMA en meer. Natuur en water altijd in het vizier.

Sturen

“In mijn studententijd ben ik voor het eerst gaan roeien. Dat was bij USSR Triton in Utrecht. Ik was klein en licht en ze hadden een goede stuurman nodig. Ik was dus zeer welkom en heb daar, naast roeien, veel gestuurd. Mooi om te doen, lekker op het water en ik vond het leuk om sturing te geven aan een ploeg enthousiaste sporters; roeien is toch een teamsport”.

SAIL-tocht

Toen hij in Arnhem kwam wonen, lag de keuze voor Jason voor de hand. In 1982 werd hij lid van de toenmalige roeiafdeling. Jason was in die tijd nog één vereniging met twee afdelingen, de roeiafdeling en de zeil- en motorbootafdeling. Het kanoën stond toen nog op een erg laag pitje. Al gauw belandde hij in de roeicommissie, zeg maar het afdelingsbestuur van de roeiafdeling. Hij was toercommissaris en materiaalcommissaris. “We organiseerden roeikampen voor onze leden, deden jarenlang mee aan de Elfsteden (roei-)tocht en we hebben een keer een vierdaagse tocht naar Amsterdam georganiseerd om daar mee te doen aan de SAIL-manifestatie. Mooi was dat. En terug naar huis lekker met de botenwagen”.

Clubschip opbouwen

In 1985 werd Cees voorzitter van de roeicommissie en uit dien hoofde bestuurslid van de Roei- en zeilvereniging. Jason had net een tweedehands winkel-schip op de kop getikt, dat dienst moest gaan doen als clubschip. De opbouw bleek bij nadere inspectie echter rijp voor de sloop. Dat gebeurde dus en op het onderwaterschip is toen de huidige bovenbouw gerealiseerd. “Een mooie tijd”, zegt Cees, “we hebben dat toen met inzet van een hele grote groep leden, uit alle

afdelingen, gedaan”.

Jasonpenning

Na zijn actieve periode in het bestuur en in de roeicommissie heeft Cees zich voor diverse zaken ingezet. Hij heeft instructie gegeven, aan het materiaal geklust, veel gestuurd in allerlei boten, organiseerde activiteiten en heeft er tien jaar lang voor gezorgd dat er elke maand een Jasonbaken bij de leden in de brievenbus zat. Daarvoor is hij in 1997 met de Jasonpenning onderscheiden.

‘Jason heeft mijn leven gered’.

Op 15 maart 2016 ging het mis. Cees had met een ploegje lekker geroeid en ze lagen te wachten om te kunnen gaan aanleggen aan het vlot. Ineens lag Cees languit achterover in de boot. Een acute hartstilstand. Dankzij accuraat handelen van een aantal leden en dankzij het AED-apparaat dat in de gang van het clubschip hangt, heeft hij het overleefd. “Ik had nooit hartklachten en ben ook nu weer fit en gezond”, zegt hij, “maar op die dag heeft Jason absoluut mijn leven gered”.

Ik vraag naar de verschillen tussen het Jason van nu en van veertig jaar geleden. “Vroeger”, zegt Cees, “was de groep roeiers klein, we hadden 50 tot 80 leden, en de afdeling van de zeilers en motorbootvaarders was vele malen groter. Het voordeel was dat we als roeiers een hechte, homogene vriendengroep waren. Het nadeel was dat we geen eigen budget hadden; voor investeringen in roeimateriaal waren we afhankelijk van de goedkeuring van het algemeen bestuur en de algemene ledenvergadering. Dat gaf wel eens discussie. Ook werden er in die tijd meer verenigingsbrede activiteiten georganiseerd; nu gebeurt dat veel meer in kleinere subgroepjes. En de zorg voor het materiaal is tegenwoordig anders dan vroeger. Toen was het materiaal ‘van ons allen gezamenlijk’ en ging iedereen er zorgvuldig mee om. Nu krijg ik wel eens de indruk dat leden de vereniging zien als een soort faciliterend bedrijf en dat is jammer”.

Frank Jibben.

In memoriam Flip Deinum

Philip Jan Deinum,
"Flip"
1936 - 2021

Flip is actief lid van Jason geweest van 1 januari 1989 tot aan zijn overlijden op 9 december 2021. Aanvankelijk als lid van de Zeil- en motorbootafdeling, vanaf 1998 ook van de roeifdeling.

In zijn werkzame leven heeft hij als ingenieur civiele techniek vele stuwdammen gebouwd. Eerst in Frankrijk en Zwitserland, daarna in een aantal Aziatische landen, Afrika, Midden- en Zuid Amerika.

Van 1992 tot en met 1998 is hij voorzitter geweest van het R&ZV-bestuur.

Na zijn voorzitterschap werd hij op zijn 62ste lid van de, toen nog, roeifdeling van Jason.

Vanaf dat moment heeft hij zich op veel manieren ingezet voor de vereniging.

Na het behalen van zijn W-roei-bevoegdheid en Rijnstuurbevoegdheid werd hij lid van de Rijnstuurcommissie.

In die periode heeft hij een maanden voortslepend juridisch gevecht met Rijkswaterstaat gevoerd omdat hij onterecht bekeurd was voor roeien in de mist. Met hulp van een bevriend jurist/Jasonlid heeft hij dit na een beroep gewonnen.

Roeien werd minder

Toen Flip niet meer kon meekomen met de roeiploeg, hebben wij hem met zachte dwang uit de boot gezet, hij vatte dit sportief op, zelf zag hij ook in dat het niet meer ging.

Toch was hij iedere zaterdag om tien uur op de roei om zijn oude roeiploeg te zien terugkomen van de Rijn en om daarna samen aan de koffie te gaan.

Hij heeft zich tot het moment dat hij ziek werd in de materiaalcommissie met verschillende technische projecten binnen Jason beziggehouden en heeft op veel plekken zijn sporen nagelaten.

Nadat zijn mobiliteit minder werd deed hij nog kleine klusjes die zittend uitgevoerd konden worden.

Het liefst zat hij aan zijn draaibank waarop hij veel dingen voor Jason gemaakt heeft.

Ook maakte hij hierop veel unieke niet meer verkrijgbare messing en bronzen onderdelen voor de sleepboot Anders J Goedkoop, een stuk Arnhems erfgoed en geregistreerd varende monument. Iedere dinsdag-

Flip Deinum 2017 was een vertrouwd Jasongezicht voor zowel ZM als de RV.

Heerlijk op het terras na voor de RV met Peter weer geklust te hebben op een zeer warme zomerdag 2020. Diederike had bardienst en brengt het kopje koffie.

ochtend was hij op dit schip voor de koffie en om te kijken of er voor hem nog iets te doen was.

Tot slot

Een kleine delegatie roeiers die het dichtst bij Flip stonden heeft op 18 december 2021 Flip uitgeleide gedaan.

Met Flip hebben we van een markant Jasonlid afscheid genomen.

Peter Visser

Jurriëns Watersport

www.jurrienswatersport.nl

Voor betrouwbare levering
Vakkennis en services voor de waterrecreatie

ACCUCENTRALE KOMEEET

AL 90 jaar vertrouwde naam
voor levering accu's
tractiebatterijen
opladers

www.accucentralekomeet.nl

VESTIGINGS&AFHAALADRES

RONDWEG 3

6515 AS NIJMEGEN

 INFO@ACCUCENTRALEKOMEET.NL

 026 3614810

Recreatiepark

Jachthaven

Restaurant

Indoor Speeltuin

Bowling

Recreatiepark De Veerstal

Marsweg 12, 6988 BM LATHUM · 0313 631319 · www.veerstal.nl

De jachthaven van Recreatiepark de Veerstal in Recreatiegebied Rhederlaag

Biedt u alles wat u nodig heeft om uw boot voor korte of lange tijd aan te leggen. De ruime ligplaatsen voldoen aan de Hiswa-norm en de uitgebreide faciliteiten van zowel de jachthaven als de rest van het park zorgen er voor dat het u aan niets ontbreekt.

Meer informatie over ons kunt u vinden op www.veerstal.nl.

In memoriam Etienne Smit.

Het bestuur van de KV Jason heeft het verdrietige bericht moeten delen dat oud lid Etienne Smit op 25 augustus 2021 te Bennekom is overleden.

Etienne is in 2003 lid van Jason geworden, eerst van de roeiafdeling, maar rond 2013 is hij overgestapt naar de kanovereniging. Hij was een allround-watersporter en heeft zich binnen Jason verdienstelijk gemaakt als een zeer praktisch ingesteld Jason lid. Etienne is 59 jaar oud geworden.

Als lid van de kanovereniging was hij actief bij het realiseren van een goede plek voor de kleine kano-loods en de werkloods. Hij nam in dit verband deel aan diverse overlegmomenten betreffende vlek F, zoals dat toen genoemd werd. Hij hield het graag bij de feiten, zeker in de tijd dat er de vraag speelde over het wel of niet meedoen aan het realiseren van een nieuwe loods. Hij bracht de feitelijke voors- en tegens voor de KV helder naar voren. Ook zat Etienne een periode in de kascommissie van de KV en heeft bijgedragen aan een aantal verbetervoorstellen.

Hij was een echte watersportliefhebber zowel als zeiler, roeier en kajaker. Op het gebied van sport zocht hij graag zijn fysieke grenzen op, als individuele kajaker genoot hij van een stevig vaartempo. Hij hield daarnaast ook van paardrijden, deed dit intensief en genoot van de rust in de natuur.

Etienne is begraven op de natuurbegraafplaats Heidedol te Arnhem.

We wensen zijn familie en dierbaren veel sterkte toe met dit verlies.

Ada Bot

De Tungelroyse Beek, aanrader!

Met de kano over de Tungelroyse Beek

We maakten vorig jaar een tocht over de Tungelroyse beek, ten zuiden van Weert.

Het is een aanrader. Jarenlang was de beek rechtgetrokken om zo snel mogelijk water af te voeren naar de Maas. Gelukkig kreeg de rivier haar natuurlijke kronkelende bedding terug. De beek is een van de weinige wat grotere natuurlijke waterlopen in Nederland die van west naar oost stroomt.

Tijdens de tocht was er geen mens te zien op het water of op de wal. Als je geluk hebt, zie je bevers die bijna de helft van de bomen geveld hebben langs de oevers. Bevaren is toegestaan van 1 oktober tot 15 juni, dus je als je dit voorjaar de tocht wil varen, zorg dat je dit voor 15 juni doet.

Start bij de monding van de Raam, bij de brug in de Heltenbosweg. (Heltenbosbrug kruising Heltenbosweg en Tengelroyse beek, noordwestelijk van Stamproy) De tocht eindigt na 15 km bij Kanaal Wessem--Nederweert. Je kan eventueel met 2x overdragen (kanaal in en kanaal uit) doorvaren tot Heythuysen.

De boom op de foto was de enige die dwars over de rivier lag. We konden er onderdoor varen.

Nan Eelman en James Lichtenbelt

Amsterdam is het onvoorspeld nat, maar als we de trailer het terrein van Kano Vereniging Zeeburg oprollen om af te laden stopt het met regenen. Marijke van KVZ heet ons welkom. Zij zal ons rondleiden vanavond. We mogen ons omkleden in het clubgebouw. Eerst een soepje nog? Nee, we gaan meteen het water op. Het is tegen zessen en we zullen de komende anderhalf uur ongeveer 7 kilometer varen en verschillende licht-kunstwerken aandoen. Het is het tienjarig jubileum van het festival dit jaar. Om dat te vieren zijn de highlights van de negen voorgaande edities nog eens te zien, aangevuld met speciaal voor deze editie gemaakt nieuw werk.

Betoverende lichtkunst

Het is half januari. Buiten is het grauw, koud en guur. Een berichtje van Henk op de 'Ik wil varen' appgroep van de KV: "Op 19 januari wordt aardig weer verwacht voor een rondje Amsterdam Light Festival (wel een beetje fris)! Wie heeft -actieve- interesse? Hoor graag!" Ik ben nog niet op het water geweest dit kalenderjaar en de laatste keer dat ik in mijn boot stapte is sowieso al veel te lang geleden. Bovendien was een eerdere poging iets te zien van de lichtjes in de kerstvakantie jammerlijk verregend. Dus ja, actieve interesse heb ik wel.

Nu ben ik niet zo'n donker-vaarder en niet in het bezit van een rondschijnend licht. Meteen besteld dus, het moest er toch eens van komen. Verschillende kleding opties nagekeken in de 'kanokast' op zolder. Neopreen van top tot teen, inclusief handschoenen, peddelmofjes, sokken. Een oud schapenvachtje voor onder de billen. Toch ook maar een regenjas. En twee thermosbekers thee, chocolade en een thermoskan hete soep gaan mee. Het licht kwam pas aan toen de tocht al gevaren was. Dank dus aan clubgenoot Jos van wie ik een wildwaterhelm met rondschijnend licht mocht lenen.

Vier kano's op de trailer geladen, zo rond drie uur rijden we het terrein van Jason af. Onderweg naar

We varen in de schemering met vijf kano's de Nieuwevaart af, langs Brouwerij 't IJ richting centrum. Al gauw varen we onder het eerste kunstwerk door. Het wordt snel donkerder en het is magisch, Amsterdam vanaf het water. Ook zonder kunstwerken is dit een te gekke route om te varen. Ik heb mijn telefoon in een waterdicht hoesje om mijn nek hangen en probeer van ieder lichtwerk een foto te maken. Bordjes kunnen we niet lezen vanaf het water, dus we geven de werken onze eigen namen. We peddelen onder paardenbloem pluisjes door, langs het noorderlicht en langs het machtig grote VOC schip. Niet mooi op de foto te

krijgen is de Vliegende Hollander: een schip geprojecteerd op de nevel van een fontein, alleen vanuit een bepaalde hoek goed te zien. Hier is het water ietwat ruiger.

Rood blauwe netten, verlicht, geven het gevoel onder de zonsondergang door te varen. We zien fel verlichte Hollandse tulpen oplichten met Amsterdamse trapgevels op de achtergrond. En acrobaatmannetjes, puzzelverlichting, prachtige zachtjes op het water cirkelende blauwe vlinders.

De maan voor Carré. We beginnen zo langzamerhand iets meer bootjes tegen te komen op het water. De commerciële rondvaartboten mogen niet uitvaren vanwege geldende corona maatregelen, waardoor het erg rustig is. Toch nog één voordeel van corona, voor ons dan. En dat ik af en toe wat afdrijf bij het maken van foto's maakt nu niet zo veel uit.

Al van verre zien we een tunnel waar het licht als het ware instroomt. Met het licht mee de tunnel invaren is een fantastische ervaring. Sommigen van ons gaan terug, om het nog eens mee te maken. De werken volgen elkaar hier snel op. Een drijvend hemelbed. Twee hoofden, weerspiegeld in het water. Een regen-

boogbrug, waarboven de bijna volle maan extra mooi uitkomt. De sterrenhemel van Van Gogh. Dat betekent dat we alweer bijna bij ons eindpunt zijn.

Na het omkleden en het opladen van de boten nog een kopje thee met appeltaart in het mooi afgewerkte, moderne clubgebouw. Wat een gave plek. Napraten met Marijke, we bekijken de gevaren route nog eens. We nodigen haar uit ook eens bij ons te komen varen. Ons plan om de meegebrachte soep op te eten stellen we uit tot Arnhem. Het is tegen negen uur als we van Kanovereniging Zeeburg terug naar huis rijden. Terug bij Jason de boten en trailer weer op hun plek, alle spullen bij elkaar verzamelen. De helm van Jos weer teruggebracht, een positieve donker-ervaring rijker. En het natuurlijk niet koud gehad, eerder te warm. Die soep komt morgen wel. Het is half twaalf als ik thuis de voordeur opendoe.

Wat hebben we genoten van deze sprankelende, magische tour, ik geniet er nog van na. Naar ik hoop het begin van een jaar vol verrassende, magnifieke tochten vol avontuur en gezelligheid.

Merel den Held

Mutaties

Roeivereniging(RV)

Opzeggingen: Marijn Christen, Sandrijn Collombon, Erik Dekker, Esther Dorrestein, Marga van Gennep, Milan Goosen, Emma van Hasselt, Astrid de Jong, Neeltje Ketelaar, Ingrid Laffra, Breanne lensink, Jan Meursinge, Jacqueline Mooi, Myrthe Nijhoff, Willard rijnberg, Tanishka, Jaap Wildeman, Flip Deinum, Melle Goossen, Milan Goosen, Julie van Klaveren, Marjolein Riemer, Hanna Visser.

Nieuwe leden: Max Groen, Sonia Schonewille, Eline Geuzebroek, Eugenie Tilkamp, Nynke Veenstra, Arlette Rugebregt.

Zeil en Motorbootvereniging (ZM)

Opzeggingen: Jan Wams, Wim Thomassen, Willie Derksen-Fleskes, Michel Janssen, Hans Lubbers, Rob van der Mee, Chris Sluiter, Kitty van Wanroij.

Nieuwe leden: geen

Kanovereniging (KV)

Opzeggingen: geen

Nieuwe leden: Fokke Douma en Ellen Doedens.

R&ZV Jason Arnhem Impressie 2021 is nog steeds te bekijken op Youtube

Sinds 2014 maken Beatrijs van den Brink en Charles Lohnstein een beeldend overzicht van het afgelopen Jasonjaar. Deze impressies zijn nog te bekijken en het digitale adres van de terugblik over 2021 is: <https://youtu.be/wAxSEHtJabs>

(als je op youtube zoekt op rzv Jason Arnhem 2021 verschijnt hij ook)

Aantal leden per vereniging per 1 januari 2022

Het aantal stemmen, dat elke vereniging in de Ledenraad van de R&ZV heeft, wordt bepaald op basis van het aantal leden van elke vereniging per 1 januari van dat jaar.

Het ledental per 1 januari 2022 (met tussen haakjes de aantallen per 1 januari 2021) en het aantal stemgerechtigde leden op de Ledenraad is:

ZM	197	(198);	20 stemgerechtigde leden
RV	215	(193);	22 stemgerechtigde leden
KV	88	(85);	9 stemgerechtigde leden
Totaal	500	(476);	51 stemgerechtigde leden.

Voor de verdeling van de jaarlijkse kosten van de R&ZV is het ledental per 1 juli van elk jaar bepalend. Dat ledental kan afwijken van de bovenstaande aantallen.

Teruggave contributie

Een aantal leden is lid van twee 'Jason'-verenigingen. Zij hebben recht op terugbetaling van een deel (€70,-) van de contributie, die zij aan hun verenigingen betalen. Terugbetaling gebeurt op verzoek door de penningmeester van de koepelvereniging R&ZV. Wie daarvoor in aanmerking wil komen, moet voor 1 april een email sturen naar penningmeester@rzv Jason.nl

Bestuur R&ZV Jason.

aler van o.a.

- Highfield
- Kalf
- Lodestar
- Oudhujzer
- Talamex
- Topcraft
- Yamaha
- Torqueedo

BOOT- EN KAMPEERSHOP
Uw recreatiespecialist voor elk seizoen!

Recreatie op uw boot of op de camping? Rutgers Recreatie heeft alles in huis om er nóg meer van te genieten. Een groot assortiment bootkampeerbenodigdheden, accessoires en onderdelen ligt voor u klaar. En a onderhoudsmiddelen om uw recreatiemiddel in topconditie te houden. Tegen aantrekkelijke prijzen. Wilt u iets speciaals? Wij bestellen h voor u. Ook voor vrijblijvend advies bent u bij ons altijd welkom.

Rutgers Recreatie
Koeistraat 5a
6988 AA Lathum
Tel. (0313) 63 14 76

www.rutgersrecreatie.nl
info@rutgersrecreatie.nl

TIP: neem ook eens een kijkje op ons Occasionplein!

